

Vönöczkiné Gmeindl Margit

Hóesésben

Hófehér éjszakák,
milliárd hópihe száll,
beborít mindent,
mint puha takaró.
Nézed ablakodból.
Vágyad messze száll,
égvolt szerelmeknél
nyugalmat talál.
Galambszárnyon
jön a hajnal,
elviszi az álmodat,
tovatűnő ifjúságod
ablakodra odafagy.
Rálehelsz egy jégvirágra,
dermedtsége felereszt,
ám a múltnak látomása
fogva tart és nem ereszt.